

deltog, vidste, at de indgik i den her film, og at de blev optaget.

Her vil jeg bare spørge statsministeren: Er statsministeren enig med sin spindoktor i, at alle, der indgik i den her film, vidste, de indgik, og at der blev optaget, og at der blev optaget med mikrofon?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja. Jeg kan sige til hr. Frank Jensen, at intet – intet – i filmen er optaget med skjult kamera eller mikrofon. Den pågældende journalist fulgte begivenhederne med synligt kamera og mikrofon.

Frank Jensen (S):

Forekommer det så ikke besynderligt for statsministeren, at udenrigsministeren er citeret for at sige, at udenrigsministeren ikke var bekendt med, at den pågældende sekvens, som har givet anledning til henvendelse fra det tyske udenrigsministerium til det danske udenrigsministerium og altså var en sekvens, hvor der skete brud på fortroligheden i forhold til den tyske udenrigsminister, blev båndet med lyd på.

Kl. 14.30

Jeg tror, at alle politikere er vant til her på Christiansborg, at når der er udvalgmøder f.eks. i Det Udenrigspolitiske Nævn, så får tv-kameraerne lov til at komme ind og lave dækbil- leder. Det har statsministeren prøvet mange gange både i opposition og som statsminister.

Jeg tror, at de personer, der indgik i statsministerens film, havde den opfattelse, at der her var tale om et dækbillede. Både Chirac og mange andre kunne med god grund føle, at der under samtaler var brud på fortroligheden, fordi de ikke kunne se, at der var en mikrofon på kame- raet.

Så jeg vil gerne spørge statsministeren igen: Underer det ikke statsministeren, at udenrigsministeren er citeret for det stik modsatte standpunkt end det, som både Statsministeriets spindoktor og statsministeren selv her giver til kende over for Folketinget?

Pia Gjellerup (S):

Nu lyder det jo på statsministerens besvarelse under det sidste spørgsmål, som om det er en helt ny udvikling, at man giver offentligheden lejlighed til at kigge med i de processer, der foregår under et formandskab.

Vi havde jo for nogle år siden faktisk et OSCE-formandskab under ledelse af den daværende udenrigsminister, hr. Niels Helveg Peter-

sen. Det gav et meget dækkende billede af, hvordan et formandskab blev håndteret. Det var ikke helt så timet på 10 minutter, og det tog heller ikke kun 2 timer at få tingene på plads osv., men det gav en meget bred dækning af et årelangt formandskab, uden at der optrådte nogen af de meget selektive udvælgelser af fortrolige meddelelser til den, der nu fungerede som formand.

Det er det, der er problemet. Det er sådan set ikke åbenheden, der er det nye. Det nye er, at der er åbenhed om nogle problemstillinger i fortrolighed, udvælgelse af nogle mennesker, som ikke har følt at de var informeret om, at de var både på billedbånd og på lyd bånd.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er ikke enig i, at der sker brud på fortrolighed. Der er tale om åbenhed omkring en politisk proces.

Når jeg har givet accept af, at filmen kunne bringes, er det, fordi der ikke bringes noget, som er opsigtsvækkende i forhold til, hvad der var den almindelige debat i efteråret.

Fru Pia Gjellerup har da ret i, at det er set før, at man følger et formandskab. Tilbage i 1992 havde det britiske formandskab for EU faktisk på lignende måde givet accept af, at tv kunne følge det britiske formandskab. Det oplevede den danske regering bl.a. i forbindelse med Edinburghforhandlingerne. Det er set før.

Det bliver fremstillet, som om det er fuldstændig enestående, det er det ikke. Jeg synes, det er en naturlig del af det at give folk et indblik i, hvad der egentlig foregår. Vi ved selvfølgelig alle sammen, at der er ting, man ikke kan komme ind bag døren og se, for ellers kan der ikke træffes beslutninger, og jeg tror også, at alle mennesker respekterer, at sådan må det være.

Men det er altså vigtigt at åbne lidt og vise, hvad der foregår i sådan en proces, der leder frem til vigtige politiske beslutninger. Derfor var jeg ikke i tvivl, da Danmarks Radio henvendte sig og spurgte, om man måtte have lov at dække det danske formandskab ved at følge mig, at det var det rigtige at gøre.

Selvfulgelig var vi nødt til at sige, at der jo altså måtte tages hensyn til fremmede lande og politiske beslutningsprocesser. Derfor måtte vi forbeholde os at kunne sige, at der kunne være sekvenser, der ikke skulle med, og der kan jeg i alt fald roligt fastslå, at det har jeg administreret med meget, meget nænsom og tilbageholdende